

Oponentský posudek bakalářské práce Marie Blabolové

Název práce: **Využití muzikoterapeutických a arteterapeutických prvků při práci s dětmi v nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež**
Škola: **Evangelická teologická fakulta, Univerzita Karlova v Praze**
Oponent: **Mgr. Jan Martínek – ředitel České asociace pro psychické zdraví**

Autorka předkládá k ústní obhajobě práci, která po formální stránce splňuje požadavky na bakalářské práce kladené. Práce obsahuje čestné prohlášení, obsah, seznam použité literatury, poznámkový aparát a resumé v anglickém jazyce.

Cílem práce je dle autorky seznámit čtenáře s arteterapeutickými a muzikoterapeutickými technikami a se základními aspekty dětské psychopatologie. Dále v praktické části popisuje konkrétní projekt, který realizovala a v němž výše zmíněné techniky použila.

Po stránce metodické je práce vyhovující. Autorka rozčlenila sledované téma do šesti částí, které jsou dále vnitřně strukturované. Struktura práce je logická a přehledná. Rozsahem práce vyhovuje standardům bakalářských prací. Text až na výjimky není zatížen překlepy či gramatickými chybami. Pouze v praktické části je několik míst, kde autorka nerespektuje shodu podmětu s přísudkem.

Za velmi problematické ovšem považuji zpracování citací pod čarou. Nejen, že autorka používá několik různých způsobů citací, ale bohužel mnohé jsou nedostatečné a neposkytují jasnou představu o rozsahu použití daného pramenu (viz například rozdílné citace na str. 19, 20 nebo dokonce zcela nedostatečné na str. 26, 27 atd.). Když posléze v seznamu použité literatury čtenář nalezne „Časopis české asociace arteterapeutů, 2004“ (autorka měla, předpokládám, na mysli „Časopis české arteterapeutické asociace“), stává se citovaný zdroj (článek) jen těžko dohledatelný, protože v roce 2004 vyšla celkem 3 čísla zmíněného časopisu. Na akademické půdě považuji za samozřejmé uvádět v citaci autora článku, což zde úplně chybí. Podobně v kapitole 4.2 (str. 23) autorka cituje ze serveru www.muzikoterapie.cz. Je škoda, že se čtenář nedozví, že původním zdrojem citovaného textu je Psychologie Dnes, No. 4., ročník X., Portál, duben 2004. Za nesrozumitelnou považuji citaci č. 65 začínající na str. 33 - na základě autorčiny formulace vzniká dojem, že autorkou myšlenky je J. Cambellová (předpokládám, že se jedná o překlep a ve skutečnosti jde o J. Campbellovou). Na konci odstavce se ale dočteme, že se jedná o citaci Marian Liebmannové.

Po grafické stránce je práce dobře zpracovaná, je přehledně a jednotně členěná. Nepovažuji ovšem za šťastné poměrně časté zdůrazňování slov a vět tučným písmem, podtržením či kurzívou. Například na str. 32 nechápu klíč, podle kterého jsou čtenáři vybraná slova zdůrazněna tučným písmem.

Autorka ve své práci hojně a účelně využívá osobní zkušenosti z práce s dětmi ohroženými sociálním vyloučením. Jako přínosnou hodnotím praktickou část práce, kde autorka nejen precizně popisuje jednotlivé kroky při realizaci terapeutických technik, ale zároveň reflektuje rizika a překážky spojené s prací s výše zmíněnou cílovou skupinou. Kladně dále hodnotím autorčinu odvalu přiznat, že práce s motivací u dětí mnohdy funguje „metodou pokus-omyl“.

Přes uvedené výtky předkládaná práce vyhovuje požadavkům a doporučuji ji k obhajobě.

Práci hodnotím stupněm **uspokojivě (D)**.

Témata k diskusi

1. V Závěru píšete, že osvojením si hudebních nebo výtvarných prostředků může dítě získat kontrolu nad svým chováním. Můžete tuto myšlenku rozvést, konkretizovat?

V Praze dne 19. ledna 2011